

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/357/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203760
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113203760.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zastúpenej splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o 2.159,63 eur, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 14. júla 2014 č. k. 19C/89/2013-104 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **r u š í**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením (do ktorého úvodnej časti bolo pojaté vadné označenie žalovanej v podobe „Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR“) súd prvého stupňa uložil žalobkyňi, aby do 10 dní od doručenia uznesenia zaplatila „v kolkoch na rube tohto tlačiva alebo príkazom na úhradu“ súdny poplatok za odvolanie 20 eur a takéto rozhodnutie (vyhotovené - ako je zrejmé z už uvedeného vyššie - len za pomoci zaužívanej predtlača vz. O. s. p. č. 4) odôvodnil výlučne paušálnym odkazom na položku č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „Z. s. p.“ a „sadzobník“).

Toto uznesenie napadla žalobkyňa včasným odvolaním a navrhla ho jednoducho zrušiť, vytýkajúc mu (a súdu prvého stupňa) jednak absenciu odôvodnenia (jednej zo zákonom predpísaných náležitostí), ako aj nesprávnosť právneho posúdenia veci, keďže tu zákon účinný v čase začatia konania uznesením ukladanú poplatkovú povinnosť nepoznal, analogické rozširovanie úkonov podliehajúcich poplatkom aj s prihliadnutím k príkazu z čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR neprichádza do úvahy a aj na základe ust. § 18ca Z. s. p. (ako jedného z prechodných ustanovení v takomto zákone) možno podľa predpisov účinných od 1. októbra 2012 (teda podľa Z. s. p. v znení zákona č. 286/2012 Z. z.) vyberať poplatky len v konaniach začatých po takomto čase, o taký prípad tu ale (pre podanie žaloby ešte v septembri 2012) taktiež nešlo.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99 /1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) v medziach odvolania celú vec (poplatkovej povinnosti) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania, pretože tu nešlo o vec samu ani o žiaden zo zákonom ustanovených prípadov potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu a dospel k záveru, že okrem nevypravenia napadnutého uznesenia zákonu zodpovedajúcim odôvodnením (pre ktoré bola opodstatnenou odvolacia námietka nepreskúmateľnosťou rozhodnutia) a zanesenia doň tiež neakceptovateľnej podoby označenia žalovanej, teda už dvoch samostatných dôvodov na

zrušenie uznesenia (legitimizujúcich takýto spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu i samostatne) toto nie je správnym ani pre dôvodne vytýkané nesprávne posúdenie veci súdom prvého stupňa po právnej stránke.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Z. s. p. v znení platnom a účinnom do 30. septembra 2012 (teda aj v čase začatia konania v prejednávanej veci dňom 27. septembra 2012 - pozn. odvolacieho súdu) od poplatku je oslobodené (o. i.) súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

S účinnosťou od 1. októbra 2012 bolo práve odcitované ustanovenie zo zákona (i tu rozumej zo Z. s. p.) vypustené a zároveň bol sadzobník doplnený tak, že sa v ňom bola za položku 7 vložená položka 7a, podľa ktorej poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je 20 eur (v tejto súv. por. čl. II body 3 a 14 a čl. VII zákona č. 286/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Podľa § 6 ods. 2 prvých dvoch viet Z. s. p. ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni a poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Podľa § 18ca Z. s. p. (inak ustanovenia nadpísaného marginálnou rubrikou „Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012“ a do Z. s. p. vloženého práve zákonom č. 286/2012 Z. z., tu por. i čl. II bod 12 takéhoto zákona) z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

V prejednávanej veci nemohlo byť absolútne žiadnej pochybnosti o tom, že konanie (ako celok) tu začalo ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona, vyjadrujúceho úmysel tuzemského zákonodarcu opustiť u konaní vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej tiež „konania o zodpovednostných nárokoch voči štátu“) inštitút vecného oslobodenia od súdnych poplatkov. Pominúc faktor zmeny zákona aj v tomto prípade uplatnením opakovane (zjavne však bezvýsledne) kritizovanej praxe pokútneho menenia viacerých zákonov v rámci zákona primárne prijímaného za celkom iným účelom však pri posudzovaní legitimity zámeru súdu prvého stupňa zaťažiť žalobkyňu poplatkovou povinnosťou za odvolanie bolo rozhodujúcim to, že aj pri uzákoňovaní vypustenia ustanovenia, oslobodzujúceho od súdnych poplatkov konania o zodpovednostných nárokoch voči štátu, bola príslušná úprava sprevádzaná štandardným prechodným ustanovením, zakotvujúcim zjednodušene to, že po začatí hry sa jej pravidlá nemajú meniť. Z pohľadu existencie či neexistencie poplatkovej povinnosti pritom význam mal len stav v čase začatia konania (opäť rozumej ako celku), pretože opak (úmysel vyberať v konaniach začatých pred nadobudnutím účinnosti diskutovanej právnej úpravy „aspoň“ poplatky za odvolacie konania, začaté až po nadobudnutí účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z.) mal byť vyjadrený presne a nedostatok takéhoto presného vyjadrenia bolo treba vyložiť na ťarchu štátu (disponujúceho prostriedkami spôsobilými prípadný neželaný výklad zmeniť a v tejto konkrétnej veci dokonca stojaceho na jednej strane sporu) a nie potenciálneho poplatníka (ktorý je len „konzumentom“ právnych predpisov „produkovaných“ orgánmi štátu). To musí platiť tým skôr, ak pomôcť si tu nejde ani pokusmi odvolávať sa na úpravu z taktiež vyššie citovaného § 6 ods. 2 Z. s. p., použiteľného len v prípadoch ustanovenia poplatku za konanie (o aký prípad tu pre splatnenie iba žaloby - na rozdiel od iných prípadov uvedených v položkách 5 písm. a/ - d/, 9a, 10 písm. e/ - h/ a 18a sadzobníka - nejde) a predpokladajúceho v odvolacom konaní vo veci samej (o aké by zhodou okolností v tejto konkrétnej veci šlo) poplatky rovnakou sadzbou ako v konaní na súde prvého stupňa, keďže takouto argumentáciou by aj v prejednávanej veci šlo dospieť iba k záveru o nulovej sadzbe poplatku (čiže o nemožnosti jeho vyrubenia).

Uloženie poplatkovej povinnosti preto nemohlo obstať a odvolaciemu súdu tak neostalo iné, než napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (práve uvedené nerešpektujúce) podľa § 221 ods. 1 písm. h/

aj i/ O. s. p. i s použitím ustanovenia § 12 ods. 3 Z. s. p. zrušiť (s nutnosťou suplovania tým pasivity súdu prvého stupňa, ktorý za vyššie opísaného stavu vecí aj podľa § 210a O. s. p. mal odvolanie vybaviť tak, že mu plne vyhovie sám, ale tak neurobil).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.